

Szent Dávid próféta éneklő könyvének huszonharmad részében,
Bízván az Istennek az őreá való nagy gondviselésében,
És hálákat adván ő szent Felségének mind egész életében.
Igyen dicsekedik lelkében minden hív keresztyének képében.

153. Tudom, pásztorom és vezérem

Vad Péter Zsigmond

1. Tu-dom, pász - to - rom és ve - zé - rem én - né - kem az én U - ram, Is - te - nem, Ki - nek gond - ja va - gyon

5 tes - tem - re, lel - kem - re, mert ő te - rem - tett en - gem, Én ő ju - ha va - gyok, ő - re - á hall - ga - tok,

9 mert ő meg - vál - tott en - gem; A - zért ben - ne bí - zom, tu - dom, sem - mi - kép - pen nem hagy en - gem el - vesz - nem.

2. Az ő mezejének szép zsiros fűvével szépen legeltet engem, Szent ígéretnék édes beszédével mikor vigasztal engem; Anyaszentegyházban és az ő aklában szépen megnyugtat engem, Lopótól, farkastól, hamis tanítótól ott megoltalmaz engem.
3. Reggel, hogy kiviszen, énelőttem mégyen igaz tudományával, Minden napon kétszer megitat engemet ő lelki italával, Lelki folyóvíznek és élő kútfőnek ő gyenge folyásával, Evangéliumnak anyaszentegyházban ő prédikálásával.
4. Azzal én lelkemet ugyan megújítja és újonnan megáldja, Mennyországnak útját és az igaz hitet énnékem megmutatja; Az ő szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztatja, Méltatlanságomban az ő szent Fiáért irgalmasságát nyújtja.
5. Ily nagy reménységgel és bizodalommal azért tebenned bízom, Én Uram, Istenem, testemet, lelkemet én tenéked ajánlom; Ha szintén a halál völgye árnyékában az én fejemet látom: Mert te vagy énvélem, szabadulásomat azért tetőled várom.
6. Megvigasztalt engem te pásztori vessződ és te pásztori botod, A sok nyomorúság, mellyel híveidet megsújtod, sanyargatod; Mellyel beszédedhez oly nagy szépen őket szoktatod és tanítod, Hogy el ne vesszenek, sőt veled legyenek, mindörökké megtartod.
7. Ily nagy készülettel ellenségim előtt asztalt terítesz nékem, A te szent Fiadnak egy áldozatjával táplálsz az én lelkem; Megvigasztalsz engem, s mindenkor megáldod bőséggel én életem, Én ellenségimnek nagy bosszúságukra megtartod az én lelkem.
8. Halandó testemnek ő gyarlóságától megszabadítasz engem, E világ sem árthat sem álnokságával, sem bosszújával nékem, Mert én teáltalad fő ellenségemet, az ördögöt meggyőztem, Az én életemet csak tebenned, bízván, mindenkor helyheztetem.
9. A te jóvoltodból, kegyelmességedből mindezeket én várom, Mert ezekre való nagy méltóságomat magamban nem találok, Azért minden napon az én életemet én csak tereád bízom, És tudom bizonynal, hogy tebenned soha én meg nem csalatkozom.
10. Élek mindörökké az én Istenemnek és Uramnak házában, Az én Krisztusomnak pásztorsága alatt az anyaszentegyházban, Az ő juhainak, igaz híveinek kívánt társaságában, Kikkel egyetemben örökké vigadok, az örök boldogságban.

